

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- 1) Ensimmäinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe – riidanalaisen sopimuksen täytäntöönpanossa sovellettavan lojaliteettiperiaatteen virheellinen soveltaminen ja oikeusvarmuuden periaatteen, jonka mukaan unionin toimielimet ovat velvollisia käyttämään toimivaltuuksiaan kohtuullisessa määräjassa, loukkaaminen.
 - Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteen ensimmäisessä osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti kohtuullisen määräjän periaatteen sisältöä eikä ole ottanut huomioon kaikkia asian kannalta merkityksellisiä olosuhteita.
 - Valittaja väittää ensimmäisen valitusperusteen toisessa osassa, että sille oli syntynyt sekä menettelyn keston että komissiolla menettelyn kuluissa olleen kannan perusteella perusteltu luottamus siihen, että sille ei määrätä rahoitusoikaisuja.
- 2) Toinen valitusperuste: Oikeudellinen virhe – lojaliteettiperiaatteen virheellinen soveltaminen komission tarkastuksen kuluissa käytettävää alihankintaa koskevien sääntöjen rikkomisen takia
 - Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan virheellisesti Belgian siviilikoodeksin 1134 pykälää, sellaisena kuin Belgian Cour de cassation on tulkinnut sitä.

Valitus, jonka Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA ja Cassandra Holding Company SIA ovat tehneet 4.8.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (kymmenes jaosto) asiassa T-282/18, Bernis ym. v. SRB, 14.5.2020 antamasta määräyksestä

(Asia C-364/20 P)

(2020/C 320/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA ja Cassandra Holding Company SIA (edustaja: O.H. Behrends, Rechtsanwalt)

Muut osapuolet: Yhteinen kriisintarkastusneuvosto (SRB) ja Euroopan keskuspankki (EKP)

Vaatimukset

Valittajat vaativat, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen antaman määräyksen,
- toteaa, että kumoamiskanne otetaan tutkittavaksi,
- palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen kumoamiskanteen ratkaisemiseksi,
- velvoittaa EKP:n korvaamaan valittajien oikeudenkäyntikulut ja tästä valituksesta aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittajat vetoavat seuraaviin valitusperusteisiin.

Ensimmäinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen nojautuessaan siihen, että asetuksessa N:o 806/2014⁽¹⁾ ei säädetä luottolaitoksen likvidaatiosta käsiteltävän asian kaltaisissa olosuhteissa. Valittajat väittävät, että kyseinen seikka koskee SRB:n 23.2.2018 tekemien riidanalaisten päätösten lainmukaisuutta ja siten niiden sisältöä, kun taas tutkittavaksi ottaminen riippuu ainoastaan siitä, miten SRB tosiasiallisesti toimii (eikä miten sen olisi pitänyt toimia).

Toinen valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se piti sitä, että Luxemburgin tuomioistuin hylkäsi Luxemburgin kriisinratkaisuviranomaisen tekemän ABLV Luxembourgin purkamista ja likvidaatiota koskevan hakemuksen, seikkana, joka tukee sen päätelmää tutkimatta jättämisestä. Se, että kansallinen tuomioistuin ei hyväksy unionin toimielimen päätöstä, ei johda päätöksen mitättömyyteen eikä se poista tarvetta kumota päätös unionin tuomioistuimissa.

Kolmas valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että ABLV Bankin likvidaation vapaaehtoisuudella Latvian lainsäädännön mukaan on merkitystä, jos likvidaatiosta määrätään SRB:n päätöksissä, kuten unionin yleinen tuomioistuin vahvisti.

Neljäs valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että riittävä välitön oikeusvaikutus puuttuu, koska riidanalaisten päätösten täytäntöönpanossa sovelletaan kansallista lainsäädäntöä. Kansallisen lainsäädännön soveltamisella ei ole merkitystä täytäntöönpanon yhteydessä niin kauan kuin toimen väitetyistä oikeusvaikutuksesta säädetään unionin oikeudessa.

Viides valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että toimen täytäntöönpanolla lainsäädäntöalueen mukaisesti on SEUT 263 artiklan mukaan merkitystä.

Kuudes valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen katsoessaan, että kansallisten viranomaisten harkintavalta täytäntöönpanon yhteydessä sulkee pois välittömän oikeusvaikutuksen.

Seitsemäs valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin tukeutui oikeuskäytännön kannalta virheelliseen tulkintaan käsitteestä ”välissä olevat säännöt”.

Kahdeksas valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki virheellisiä päätelmiä riidanalaisten toimien muodon perusteella.

Yhdeksäs valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei soveltanut SEUT 263 artiklaa asetuksessa N:o 806/2014 säädettyjen SRB:n toimien uudelleentarkastelua koskevien erityisten ohjeiden valossa.

Kymmenes valitusperuste, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei ottanut huomioon valittajille Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan mukaan kuuluvia oikeuksia, sekä aiheutti aukon oikeussuojaan.

Yhdestoista valitusperuste, jonka mukaan riidanalainen määräys perustuu riidanalaisten toimien huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla, jos määräystä tulkitaan siten, että riidanalaisissa toimissa ei määrätä ABLV Latvian ja ABLV Luxembourgin likvidaatiosta. Kyseinen valitusperuste esitetään ainoastaan varmuuden vuoksi. Valittajien mukaan ei ole perustetta tulkita riidanalaista määräystä tällä tavalla.

Kahdestoista valitusperuste, jonka mukaan riidanalainen määräys perustuu merkityksellisen oikeuskäytännön, mukaan lukien Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisut asiassa Trasta Komerbanka ym. v. EKP (C-663/17) ja Deutsche Post ja Saksa v. komissio (C-463/10), virheelliseen tulkintaan.

Kolmastoista valitusperuste, jonka mukaan riidanalainen määräys ei ole riittävästi perusteltu.

(¹) Yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetys (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1).